

To 29.2.2024 Carelia-sali

Uuteen maailmaan

Aleksei Zaitsev
piano

Jan Söderblom
kapellimestari

Kyösti Varis, trumpetti
Joensuun kaupunginorkesteri
Joensuun konservatorion sinfoniaorkesteri
Joensuun konservatorion jousiorkesterit Kipinä, Soihtu ja Orkesteri X
Joensuun konservatorion puhallinorkesteri Kopone

OHJELMA

Juha Pisto:

Quasi Dmitri, teos puhaltajille

Dmitri Šostakovitš:

Konsertto pianolle, jousille

ja trumpetille

Allegro moderato-Allegro vivace-Moderato

Lento

Moderato

Allegro con brio-Presto-Allegretto poco

moderato-Allegro con brio

Väli aika

Anton Ameriikassa

sävellys **Esko Järvelä**,

teksti **Mauno Järvelä**

Antonin Dvorak:

Sinfonia nro 9 e-molli, ”Uudesta maailmasta”

Adagio - Allegro molto

Largo

Scherzo (Molto vivace)

Allegro con fuoco

Konsertin kesto on noin 1 h 45 min, sisältäen väliajan.

ESIINTYJÄT

Jan Söderblom, kapellimestari

Jan Söderblomin moniulotteista työtä kapellimestarina, äänenjohtajana, solistina ja kamarimuusikkona ohjaa ennen kaikkea mahdollisuuksien tutkiminen. Suomalaisen kamariorkesterin lisäksi hän on kolmen vuosittaisen musiikkijuhlan taiteellinen johtaja sekä vierailija kotimaisten orkestereiden edessä. Helsingin kaupunginorkesterin 1. konserttimestarin tehtävänsä lisäksi hän on kysytty vieras sekä kapellimestarina että äänenjohtajana Pohjoismaissa ja muualla Euroopassa. Esiintyjänä ja ohjelmien suunnittelijana Söderblom löytää inspiraationsa ajattomista tarinoista, joissa mennyt, tuleva, kulttuuri ja luonto kohtaavat jollain ainutlaatuisella ja kiehtovalla tavalla.

Suomalaisen kamariorkesterin taiteelliseksi johtajaksi ja orkesterin perustaneen **Jukka-Pekka Sarasteen** luoman vision jatkajaksi Söderblom nimitettiin vuonna 2021. Hän on myös Tammisaaren Kesäkonserttien, Kauniaisten musiikkijuhlien ja Inkoon Meri ja Musiikki-tapahtuman taiteellinen johtaja. Hän on aiemmin toiminut Pori Sinfoniettan ylikapellimestarina (2012–2016) ja Lappeenrannan kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana (2002–2009).

Musikaaliseen ympäristöön syntynyt ja oopperan maailmassa lapsuutensa viettänyt Jan Söderblom aloitti viuluopintonsa varhain. Suomalaisen musiikkielämän voimakkaan kasvun aikana Söderblomin ensimmäisiä opettajia olivat **Géza Szilvay** ja **Ari Angervo**. Kaipuu maailmalle vei hänet jatkamaan opintojaan **Andre Wolfin**, Amadeus-kvartetin, **Sandor Véghin** ja **David Takenon** johdolla. Söderblom on esiintynyt kotimaisten orkestereiden lisäksi, muiden muassa Ruotsin ja Norjan radion sinfoniaorkestereiden, Helsingborgin sinfoniaorkesterin ja Japanin filharmonisen orkesterin solistina. Intohimoisena kamarimuusikkona Söderblom oli yksi Uusi Helsinki -kvartetin perustajajäsenistä vuonna 1982. Kvartetti on pal-

kittu monissa kilpailuissa, ja se on vierailut useissa Euroopan arvostetuimmista konserttitaloista.

Jan Söderblomille on ollut aina selvää, että orkesterin johtamisella tulisi olemaan tärkeä osa hänen työssään muusikkona. Asetuttuaan jo tukevasti uralleen instrumentalistina, hän pääsi Sibelius-Akatemian kapellimestariluokalle **Jorma Panulan** ja **Leif Segerstamin** oppilaaksi. Sittemmin kapellimestarius on ottanut yhä enemmän tilaa hänen rinnakkaisilla työurillaan. Suomalaisten orkestereiden lisäksi hän on vierailut Skottilaisen kamariorkesterin, Lausannen kamariorkesterin, RTVE -orkesterin, Nordwestdeutsche Philharmonien, Leipzigin radion sinfoniaorkesterin (MDR), Tanskan radion kamariorkesterin, Norjan radion sinfoniaorkesterin, Norrköpingin ja Helsingborgin sinfoniaorkestereiden ja Orchestre National Bordeaux Aquitainen kapellimestarina. Oopperakapellimestarina hän on vierailut Ruotsin kuninkaallisessa oopperassa, Norrlandin oopperassa ja Suomen kansallisoopperassa. Hän on johtanut **Thomas Jennfeltin** *Sport och fritid*-, **Daniel Börtzin** *Svall*- ja **Veli-Matti Puumalan** *Anna-Liisa*-oopperoiden kantaesitykset. Kriitikoiden kiittämä Anna-Liisan levytys Ondine-levymerkille sai Gramophone-lehden Editor's Choice -maininnan.

Kotimaisten kapellimestaritehtäviensä rinnalla hänet nimitettiin Helsingin kaupunginorkesterin konserttimestarin tehtävän vuonna 2014, ja hoitaa tehtävää edelleen. Yhdistämällä laajan kokemuksensa kamarimuusikkona kapellimestarin näkökulmaan hän on konserttimestarin toimessaan luonut oman lähestymistapansa sinfoniakirjallisuuden ”kapellimestaritomaan” johtamiseen. Vahvasti äänenjohtajien väliseen yhteistyöhön ja vuorovaikutukseen nojaava työskentelytapa mahdollistaa laajojenkin orkesteriteosten esittämisen ilman kapellimestaria.

Uransa ohella kolmen lapsen isä Jan Söderblom on määrätietoisesti halunnut turvata tasapainoisen perhe-elämän. Konserttilavojen ulkopuolella Jan Söderblom viihtyy kotonaan ja luonnossa,

usein purjehtien tai metsässä samoillen. Hän asuu perheineen Fiskarsin ruukkikylässä Uudellamaalla.

Aleksei Zaitsev, piano

Pohjois-Karjalasta lähtöisin oleva **Aleksei Zaitsev** (s. 1995) lukeutuu maamme lupaavimpiin nuoriin pianotaiteilijoihin. Alekseihin tärkeimpiä opettajia ovat olleet **Irina Zahharenkova** sekä Sibelius-Akatemiassa **Hui-Ying Liu-Tawaststjerna** ja **Teppo Koivisto**, joiden johdolla hän suoritti musiikin maisterin tutkinnon vuonna 2022. Lisäoppia Aleksei on saanut muun muassa **Klaus Hellwigin**, **Jerome Lowenthalin**, **Matti Raekallion** ja **Robert Levinin** mestarikursseilta. Syksystä 2022 alkaen Zaitsev jatkaa musiikin opintojaan Tanskan Kuninkaallisessa Musiikkikorkeakoulussa Kööpenhaminassa **Marianna Shirinyanin** ohjauksessa.

Zaitsev on osallistunut menestyksellä useisiin kansallisiin sekä kansainvälisiin pianokilpailuihin: Kuopion pianokilpailu (2. sija, 2011), New Yorkin 7. kansainvälinen pianokilpailu (finalisti 2014) ja Helmi Vesa -pianokilpailu (2019). Keväällä 2020 Aleksei palkittiin Yamahamusiikkisäätiön stipendiaatin voittajana. Vuoden 2021 syksyllä Zaitsev pääsi Tampereen pianokilpailun finaaliin ja sai erikoispalkinnon parhaasta **Alexander Skrjabinin** teoksen tulkinnasta. Lokakuussa 2022 Aleksei ylsi ainoana suomalaisena kansainvälisen Maj Lind -pianokilpailun välierään ja sai loistavat arvostelut alkusekä välierän esityksistään muun muassa Helsingin Sanomissa sekä Ylen nettiaikakelissa. Toukokuussa 2023 Zaitsev pääsi Espanjassa järjestetyssä Vigon kansainvälisessä pianokilpailussa finaaliin, missä hänet palkittiin kunniamaininnalla. Oppilaitoksensa DKDM solistikilpailussa Aleksei voitti pääpalkinnon ja esiintyi kesäkuussa 2023 DKDM-sinfoniaorkesterin solistina Kööpenhaminassa.

Aleksei on esiintynyt niin orkesterin solistina, kamarimuusikkona kuin myös omin konsertein Suomessa, Baltian maissa, Belgiassa, Ranskassa, Espanjassa, Japanissa ja Yhdysvalloissa. Aleksei on mm. soittanut yhdessä Marianna

Shirinyanin, **Olli Mustosen**, **Daniel Rowlandin**, **Maja Bogdanovicin** sekä **Maxim Vengerovin** kanssa.

Zaitsev on esiintynyt muun muassa Klassiske Dage -festivaalilla 2023 Tanskassa, Piano Espoo -festivaalilla 2023, Stavanger International Piano -festivaalilla Norjassa 2023, Turun musiikkijuhlilla 2019 sekä Mäntän musiikkijuhlilla vuonna 2014. Zaitsev viihtyy myös hyvin nykymusiikin parissa ja on esiintynyt Avanti! Kamariorkesterin, defunensemblen sekä ÄÄNI-kollektiivin riveissä. Alekseita kiinnostaa myös erityisesti musiikin yhdistäminen muihin taidemuotoihin ja tätä on voinut nähdä esimerkiksi Outokummun Kaivos-festivaalilla, missä Zaitsev on tehnyt yhteistyötä nykytanssijoiden kanssa.

Aleksein taiteellista työskentelyä ja uraa ovat tukeneet muun muassa Jenny ja Antti Wihurin rahasto, Paulon säätiö, Pro Musica säätiö, Suomen Kulttuuri-rahaston Pohjois-Karjalan rahasto sekä Martin Wegeliuksen muistosäätiö.

Kyösti Varis, trumpetti

Kyösti Varis aloitti trumpetin soiton 1987 Keski-Karjalan musiikkikoulussa. Ammattiotiskelua Kyösti Varis on tehnyt vuodesta 1994 alkaen Joensuun konservatoriossa, opettajana **Juhani Hartikainen**, Tampereen konservatoriossa, opettajana **Aki Välimäki** ja Sibelius-Akatemiassa, opettajana **Jouko Harjanne**. Varis valmistui musiikin maisteriksi vuonna 2004. Varis on soittanut useissa suomalaisissa orkestereissa ja tällä hetkellä hän työskentelee Joensuun kaupunginorkesterin trumpetin äänenjohtajana. Hän on toiminut Joensuun kaupunginorkesterin vakituksena jäsenenä elokuusta 2011 alkaen.

TEOSESITTELYT

Juha Pisto:

Quasi Dmitri, teos puhaltajille

Juha Pisto (s. 1966) on valmistunut vaskisoiton opettajaksi Oulun konservatoriosta vuonna 1990, pääsoittimenaan tuuba. Samassa laitoksessa Pisto opiskeli myös sävellystä **Vesa Valkaman** ja orkesterinjohtoa **Ari Angervon** johdolla. Kapellimestarikoulutusta on tullut lisää **Atso Almilan** johdolla Sibelius-Akatemiassa ja tuubansoittoon on tullut lisäoppia mm. Lieksan Vaskiviikkojen mestarikursseilta. Työkenneltään pitkään erilaisissa opettajan, muusikon, kapellimestarin ja hallinnon tehtävissä Pisto on vuodesta 2013 toiminut freelancerina, ennen muuta säveltäjänä.

Pisto taustoittaa puhallinteostaan *Quasi Dmitri* seuraavasti: ”Tämä kappale syntyi joensuulaisten puhallinopettajien **Taina Viinialon** ja **Mika Hirvosen** aloitteesta. Heidän toiveenaan oli saada uutta, **Šostakovits**-vaikutteista puhallinmusiikkia Joensuun konservatorion oppilasorkestereiden ja Joensuun kaupunginorkesterin helmikuussa 2024 pidettävään yhteiskonserttiin.

Sävellystyön lähtökohtana oli kokoonpanon osalta konservatorion puhallinorkesteri KOPONE ja sen tämänhetkinen instrumentaatio sekä soittajien taidollinen taso. Taiteelliset ja sisällölliset toiveet rajattiin siihen, että teoksessa voisi olla jotain yhtymäkohtia Dmitri Šostakovitsin musiikkiin. Šostakovits oli monipuolinen säveltäjä, jonka tuotannosta löytyy runsaasti hyvin erityyppistä ja eri käyttötarkoituksiin sävellettyä musiikkia. Valinnanvaraa siis oli.

Quasi Dmitri on noin 5 minuuttia kestävä, alkusoittomainen sävellys harrastajapuhallinorkesterille. Materiaaliin on koetettu sisällyttää Šostakovitsin musiikille luonteellisia piirteitä kuten vaikkapa voimakkaat kontrastit, satiiri ja melankolisuus. Kyseessä on pastissinomaisia viittauksia hänen musiikkiinsa ja niitä vilahtelee esimerkiksi orkestraatiossa, harmonisissa käänteissä ja rytmiikassa sekä erilaisissa musiikin tyylilajeissa.

Teoksen on tilannut Joensuun konservatorio ja se on omistettu alueen nuorille puhallinsoittajille.

Dmitri Šostakovitš: Konsertto pianolle, jousille ja trumpeteille

Dmitri Šostakovitšin (1906–1975) ensimmäinen pianokonsertto vuodelta 1933 kuuluu hänen ensimmäisen sävellyskautensa onnistuneimpiin teoksiin. Vallankumouksen jälkeisestä edistysuskosta oli jäljellä vielä sen verran, että nuori säveltäjäpianisti saattoi pilailla romanttisten konserttoklauseiden kustannuksella, mutta laajensi etenkin hitaassa osassa ilmaisuaan entistä kouraisevampaan suuntaan.

Porvarillinen sovinnaisuus, mutta myös suorasukainen aatepropaganda ovat päässeet konsertossa tulilinjalle, vaikka säveltäjän myötätunto on railakkaiden renkutusten, pirteiden fanfaarien ja kirkkaiden värien puolella. Muutamat viittaukset klassiseen pianokirjallisuuteen muistuttavat, että sosialistista avantgardea oli tuossa vaiheessa tarkoitus rakentaa länsimaisen musiikin valioiden perustalle. Šostakovitš ei ollut edes futuristisimpina vuosina mikään tyypillinen modernisti. Pianistina hän saavutti kunniamaininnan Varsovan Chopin-kilpailuissa vuonna 1927, mutta hänen piirtokirjoituksen terävä soittotapansa tuntui sotivan konserttilavojen taiturielkeitä vastaan.

Säveltäjä itse totesi konsertossaan kuvanneensa ”sankarillista, innoittunutta ja iloista aikaansa”, joka jäi taakse Stalinin noustua valtaan. Aloituksessa on annos anarkiaa: pisteliään alkurepliikin jälkeen piano ryhtyy tapailemaan **Beethovenin** *Appassionata*-sonaatin ensitahteja, joita orkesteri kohtaa vääntää mielensä mukaisemmiksi. Vakavassa viittauksessa ei viivytä pitkään ja kurssi käännetään toisaalle. Musiikillisten ja muiden ideoiden esittely on estotonta ja ”kehittely” on – voisi sanoa – vapaa aineen kahleista. Osan lopussa Beethovenin kipsikuva palaa nähtäväksi ja vakaovoittaa tunnelman.

Hidas osa (Lento) on avoimen tunteellinen, surullinen ja pohdiskeleva.

Šostakovitš tuntuu nolostelevan paljastuksiaan ja yrittää vetää verhoa eteen kavalalla sarkasmilla. Pianokadenssia seuraava trumpettisoolo herkistää tunnelman uudestaan ja osa vaiuu päätteeksi illanhämyiseen melankoliaan.

Kolmas osa (Moderato) toimii uusklassistisesti motorisoituna välittäjänä villiin finaaliopotpuriin (Allegro con brio etc.), jossa säveltäjä ratkaisee musiikin esiintuomat ongelmat tyylipuhtaalla tyrmäyksellä. Ryntäys pää kolmantena jalkana muistuttaa elävästi piirrettyjen filmien takaa-ajokohtauksia ja apua hauetaan niin rakkaalta Augustilta kuin kapaan karvalakkipuolelta. Slapstick-komiikkaa taiturillisine kaatuiluineen ei anna tilaa yksilön murheille, eikä yhteisölliselle saarnaamiselle. Jännitysmomentti säilyy sen sijaan herpaantumatta loppuun saakka: tulevatko kaikki perille ehjinä ja yhtä aikaa?

Anton Ameriikassa, sävellys Esko Järvelä, teksti Mauno Järvelä

Mauno Järvelä (s. 1949) ja hänen poikansa **Esko Järvelä** (s. 1981) ovat elinvoimaisia esimerkkejä kaustislaisesta pelimanniperinteestä, joka liitettiin vuonna 2021 Unescon Ihmiskunnan aineettoman kulttuuriperinnön luetteloon. Mestaripelelimanni jo kolmannessa polvessa Mauno Järvelä kasvoi osaksi elävää kansanmusiikkiperinnettä, mutta valmistui myös Sibeliuksen Akatemiasta ammattiviulistiksi ja soitti vuosikymmenet mm. Suomen Kansallisoopperan, Radion sinfoniaorkesterin ja Kokkolan orkesterin viulistina.

Parhaiten Järvelä muistetaan työstään kansanmusiikin opettajana ja esittäjänä. Opettajana hän on kehittänyt kaikille avointa musiikkikasvatusta ja kansanmusiikkiin pohjautuvaa Näppäri- tai leikkisämmin ”sisuki”-menetelmää, jonka lähtökohtana on kasvuympäristön perinteisten sävelmien säilyttäminen muita tyylilajeja unohtamatta.

Pelimannina Mauno on soittanut mm. Järvelän ja Kankaan pelimanneissa ja JPP:ssä. Kaustisella kansan ja taidemusiikki elävät rinnakkain ja vuosittainen kamarimusiikkiviikko on tarjonnut tilai-

suuden myös kamarimusisointiinpaikallisten jousisoittajien kanssa. Pidempään toimivia kokoonpanoja ovat olleet Pohjanmaa-kvartetti ja Kaustinen-kvartetti, joissa Järvelän soitin oli alttoviulu.

Perinne on jatkunut myös Järvelän jälkikasvussa. Tyttäret ovat viulisteja ja Esko Järvelä on tullut tunnetuksi säveltäjänä, viulistina sekä kansanmuusikkona eri yhtyeistä, mm. pohjoismaista ja amerikkalaista perinnettä yhdistelevästä Friggistä. Yhtye esiintyy usein sinfoniaorkesterien kanssa, joita varten Esko on laatinut tarvittavat sovitukset.

Antonin Dvorakilla oli aikoinaan myös elävä yhteys tsekkiläiseen kansanmusiikkiin ja Amerikkaan matkattuaan myös sieltä löytyneisiin perinteisiin. Amerikkaan lähti Suomesta Dvorakin aikoihin yli 300 000 siirtolaista ja heistä yli puolet Vaasan läänistä. Esko Järvelän säveltämä laulu on ottanut vaikutteita Dvorakin sinfoniasta ”*Uudesta maailmasta*”, joka muinoin tunnettiin järjestysnumerolla viisi. Riimityksen vuoksi Mauno Järvelä päätyi Anton Ameriikassa -laulussa yhdeksikön sijaan numeroon viisi:

... vuodet kului, kutsui jälleen
rakkaat kunnaat kotomaan
kanteen matkakertomuksen
viitosen näin raapustaa ...

Antonin Dvořák: Sinfonia nro 9 e-molli op. 95, ”Uudesta maailmasta”

1800-luvun lopulla Yhdysvaltojen nousvalta musiikkikulttuurilta puuttui suurmiehiä. Sellaista ryhtyi 1890-luvun alussa ensimmäin New Yorkin Kansallisen konservatorion perustanut **Jeanette M. Thurber**, rikkaan tukkukauppiaanrouva. **Antonin Dvořák** (1841–1904) oli vanhan mantereen valovoimaisimpia säveltäjänimiä. Dvořákin vaihtoehdoksi ehdotettiin nuorta **Sibeliusta**, mutta hän sai tilaisuuden kieltäytyä tehtävästä 1920-luvulla.

Dvorakin sopimukseen kuulunut sävellysveloite otti hitaasti tulta. Hän spekuloi pitkään **Longfellow**’n Hiawathan pohjautuvalla teoksella. Tuolloisten luonnosten joukossa oli teema, joka myöhemmin

löytyi yhdeksännen sinfonian hitaasta osasta. Yhdeksättä sinfoniaa Dvořák ryhtyi hahmottelemaan alkuvuodesta 1893 ja kiirehti sen valmiiksi toukokuussa,

Yhdeksännen sinfonian op. 95 yhteydessä käytiin keskustelua, oliko teoksen hitaan osan englannintorvimelodia aito intiaanisävelmä. Dvořák kiisti käyttäneensä sinfoniassaan intiaanien tai mustan väestön musiikkia. Sen sijaan uusi sinfonia välitti vaikutelmia ”Uudesta maailmasta” (”Z nového světa”), viestejä nousevasta ja monikulttuurisesta kansakunnasta. Lehdistäastattelussa hän kuitenkin kertoi, että amerikkalaisen musiikin tulevaisuus oli mustan väestön sävelmissä, joihin häntä perehdytti konservatoriossa opiskellut **Harry Burleigh**.

2000-luvulla USA:ssa on keskusteltu Dvorakin ajatuksista ”kulttuurisen oimisen” pohjalta. Termiä ei voi suoraan soveltaa 1890-luvun oloihin, mutta Dvorak rinnasti huolettomasti intiaanien, mustien ja skotlantilaisten musiikin ja kehotti amerikkalaisia seuraamaan taidemusiikissaan germaanisista malleja. Samalla pitää muistaa, että tsekkiläisenä Dvorak kuului Itävallan kaksoismonarkian etniseen vähemmistöön, johon suhtauduttiin musiikissakin holhoavasti.

E-molli-sinfoniassaan böömiläinen kansallisromantikko kohtasi kaiken uuden ennakkoluulottomasti, mistä kasvoi teoksen tuoreuden tae. Uutta oli myös sinfonian nojaaminen entistä vahvemmin sykliselle periaatteelle, jossa ydinaiheet ilmoittautuvat eri osissa. Uuteen maailmaan aiemmin klassismiin luottanut säveltäjä tunkeutui myös wagnerilaisittain sävyttyneessä orkestroinnissaan.

E-molli-sinfoniassa suuri osa kehitteilyä perustuu soitinnuksen muunteluun. Orkestrointi on täynnä nerokkaita yksityiskohtia ja tunnettuja kummallisuuksia: ensiosan optimistisen teeman tulkitsee 1. huilu ja jatkossa 2. huilu, tuubaa tarvitaan vain hitaan osan majesteettillisissa kehkyissä sekä finaalin loppuristituksessa.

Ensimmäisen osan vakava johdanto (Adagio) puhkeaa äkkipikaiseen draamaan ja suoraviivaisella retoriikalla laukaistaan nopea Allegro-taite (molto) liik-

keelle. Huilu ja oboe esittelevät kaihoisan toisen teeman, joka ei saa paljon mahdollisuuksia intohimoisessa myllerryksessä. Vasta soolohuilun muotoilema pääteema tuo ensimmäisen viestin ”uudesta maailmasta”. Optimisia odotuksia herättävä aihe muuntuu pian vaskien innostuneeksi sotahuudoksi. Kehittelyjaksossa teemoja ei varsinaisesti kehitellä, mutta niiden näyttävät esiintulot lisäävät joka kerran kierroksia.

Hidas osa (Largo) aukeaa ylhäisessä Des-duurissa. Vaskikuoron vetäydyttyä englannintorvi soittaa nostalgisen sävelmän ja saa peräänsä jousitremoloiden (myöh. bassopizzicatojen) säestämän, koti-ikävän täyttämän puupuhallinaiheen. Böömiläinen tunnelma vahvistuu valoisassa duuri-poikkeamassa, jonka pasuunat keskeyttävät ensiosan pääteeman uljaalla ulostulolla. Tunnelmalliset kertaukset vievät osan päätökseen.

Scherzossa (Molto vivace) Dvořákin

kotiseutujen rytmit iskevät entistä terävämmiin. Pentatonisessa sivuteemassa kaikuu uuden ympäristön eksotiikka, kun taas valoisassa triotaitteessa tanssitaan kedolla miltei **Schubertin** ländlerien tahdissa. Ylimenot ja kertaukset purevat jälleen nasevan orkesterinkäsittelyn ansiosta ja osan loppua levennetään tutuksi käyneen ydinaiheen ilmoittautumisella.

Finaalin (Allegro con fuoco) draamattinen avaus lupaa paljon, mutta jatkossa sinfoninen liike on vaarassa juuttua parempaa sävellajia hakeviin kuljetuksiin ja aiempien teemojen nostalgisiin visiitteihin. Uudelleen syttyvä lataus ja orkestroinnin fyysinen voima takavat monta repäisevää nousua ja laskua, ennen kuin säveltäjä jättää jäähyväiset monien mahdollisuuksien maalle.

Teosesittelyt: **Antti Häyrynen**

Orkesteri kutsuu sinut seikkailuun!

to 14.3. klo 18 | Carelia-sali **Mystiset näyt** 29/26/6 €

ti 19.3. klo 18 | Carelia-sali **Music of Divas** 35/32/25 € **Loppuunvarattu!**

ke 27.3. klo 18 | Joensuun ev.lut. kirkko **Sielunmessu** 29/26/6 €

to 4.4. klo 18 | Konservatorion sali **Kamarimusiikin helmiä** 20/17/6 €

to 11.4. klo 18 | Carelia-sali **Waltari Pariisissa** 29/26/6 €

to 18.4. klo 18 | Carelia-sali **Enkelten osuus** 29/26/6 €

la 27.4. klo 16 | Carelia-sali **Lastenkonsertti** 18/18/6 €

to 30.4. klo 18 | Carelia-sali **Vappukonsertti** 29/26/6 €

su 5.5., la 11.5. ja su 12.5. klo 18 | Konservatorion sali **Sound and Light** 20/17/6 €

to 16.5. klo 18 | Carelia-sali **Uusia yllätyksiä** 29/26/6 €

to 6.6. klo 18 | Carelia-sali **Promootio** 29/26/6 €

 JOENSUUN
KAUPUNGINORKESTERI

JOENSUUN
KONSERVATORIO